

РЕШЕНИЕ

№ 343

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-1, в публично заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Румяна Спасова

при участието на секретаря Славка Кр. Д.
като разгледа докладваното от Румяна Спасова Търговско дело № 20241100901174 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 86 ЗЗД.

Ищецът твърди, че между страните е подписан договор № 3000000564 за продажба на топлинна енергия за топлоснабден имот: втори хирургичен блок и моста между първа и втора хирургия, находящ се в гр. София, община Триадица, ул. „Св. Георги Софийски“ № 1, с абонатен № 2090/инсталация: 4000149447. Посочва, че за процесния период в сила са били Общи условия за продажба на топлоенергия за стопански нужди, одобрени с решения на ДКЕВР. В глава IV от ОУ – „Заплащане на ТЕ“, чл. 40, ал. 1 е определен редът и срокът, в който купувачите на ТЕ /в т.ч. и ответника/ са длъжни да заплащат месечните суми за ТЕ, а именно: в срок до 20 число на месеца, следващ месеца на доставка след получаване на издадена от продавача данъчна фактура. Твърди, че ответникът не е заплатил в срок дължимата сума, като това не е направено и след покана от страна на ищеца. Ето защо дружеството подало заявление по чл. 410 ГПК за издаване на заповед за изпълнение срещу УМБАЛ „А.ска“ ЕАД за ползвана и незаплатена топлинна енергия за горепосочения топлоснабден имот. Срещу издадената заповед за изпълнение ответникът подал възражение. Предвид изложеното иска да се постанови решение, с което да се признае за установено, че УМБАЛ „А.ска“ ЕАД дължи на „Топлофикация София“ ЕАД сумата в общ размер на 176 497,18 лева, от която сумата в размер на 142 818,94 лева за главница за доставена топлинна енергия за периода от м. 06.2021 г. до м. 06.2022 г. и сумата в размер на 33 678,24 лева за законна лихва за забава от 31.07.2021 г. до 11.03.2024 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението до изплащането ѝ. Претендира разноски.

В срока по чл. 367 ГПК ответникът оспорва изцяло предявените искове. Не оспорва сключването на договор между страните. Твърди, че е заплатил всички дължими суми по главница за потребена топлинна енергия за м. 06.2021 г. по фактура от 30.06.2021 г. Счита, че

не дължи лихва за забава за периода от м. 08.2020 г. до м. 07.2021 г. Прави възражение за погасяване по давност на вземането за законна лихва в размер на 200,57 лева за периода от м. 08.2020 г. до м. 03.2021 г. вкл, начислена върху изплатеното вземане, посочено в изравнителната сметка от 31.07.2021 г. Предвид изложеното иска да се отхвърлят исквете. Претендира разноски.

В срока по чл. 372 ГПК ищецът с молба от 26.07.2024 г. заявява, че с преводното нареждане от 01.03.2023 г. са погасени задължения по партида Ш009700 за периода м. 01.2021 г. до м. 05.2021 г. В посочената партида са обединени 14 топлоснабдени имота, собственост на УМБАЛ „А.ска“ ЕАД. Твърди, че по настоящото дело ответникът не е извършил плащания.

В предоставения от съда срок ответникът не изразява становище по молбата.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на разглеждане са обективно кумулативно съединени установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

От приложеното ч.гр.д. № 16765/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 177 състав се установява, че на 21.02.2024 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, с която длъжникът УМБАЛ „А.ска“ ЕАД е осъдено да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД сумата 142 818,94 лева, представляваща главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период от м. 06.2021 г. до м. 06.2022 г., ведно със законна лихва за период от 21.03.2024 г. до изплащане на вземането, сумата 33 678,24 лева, представляваща мораторна лихва за период от 31.07.2021 г. до 11.03.2024 г., както и държавна такса в размер на 3 529,94 лева и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лева. В срока по чл. 414 ГПК длъжникът е подал възражение срещу заповедта за изпълнение. Производството пред СГС е образувано за установяване дължимостта на сумите по издадената заповед за изпълнение по реда на чл. 415, ал. 1 ГПК.

1/ По иска с правно основание чл. 422 ГПК вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД:

Основателността на предявения установителен иск се обуславя от осъществен фактически състав, пораждащ съдебно предявеното субективно право, включващ елементите: съществуване на облигационно отношение между страните, изпълнение от страна на ищеца на задължението да достави топлинна енергия за процесния период с цена, възлизаща на претендираната стойност и неизпълнение на задължението на ответника да заплати, като насрещна престация паричната стойност на доставеното му благо.

Съгласно разпоредбата на чл. 149, ал. 1, т. 3 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, регулиращ обществените отношения, свързани с осъществяването на производство и продажбата на топлинна, продажбата на топлинна енергия за стопански нужди, се извършва на основата на писмени договори при общи условия, сключени между топлопреносното предприятие и клиенти на топлинна енергия за небитови нужди. Предвидената писмена форма е такава за действителност на правоотношението.

Страните не спорят, а това обстоятелство се установява и от приетите писмени доказателства, че на 01.06.2020 г. между УМБАЛ „А.ска“ ЕАД и „Топлофикация София“ ЕАД е сключен Договор № 3000000564/Д-ОП-53 от 01.06.2020 г. при общи условия за продажба на топлинна енергия за стопански нужди за топлоснабден имот: втори хирургичен блок и моста между първа и втора хирургия с аб. № 2090/инсталация: 400019447.

По делото са приети като доказателство приложимите към договора Общи условия за продажба на топлинна енергия за стопански нужди от „Топлофикация София“ АД на

потребители в гр. София.

От приетата съдебно-техническата експертиза се установява, че количеството топлинна енергия за абонатната станция на адрес: ул. „Св. Георги Софийски“ № 1 се измерва и отчита съгласно ЗЕ от средство за търговско измерване – общ топломер, монтиран в абонатната станция. Топломерът в абонатната станция се отчита от служители на „Топлофикация София“ ЕАД в началото на всеки месец по електронен път чрез преносим „терминал“, с който се сменя показанието на топлинна енергия в 0.00 часа на първо число на месеца. Размерът на фактурираните суми за топлинна енергия са по реален отчет на топломера в абонатната станция. Отчетената топлинна енергия включва изразходваната топлинна енергия за отопление и топлинна енергия за подгряване на топла вода. Общият размер на дължимите суми за процесния период от 01.06.2021 г. до 30.06.2022 г. възлиза на 140 054,16 лева. През процесния период начислената топлинна енергия за процесния имот е на база реален отчет по топломер, съгласно действащите ЗЕ и Наредба за топлоснабдяване. Вещото лице констатира, че са извършвани периодични проверки на топломера, за което са издадените свидетелства за проверка.

От изслушаната по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че за процесния период не са налице данни за постъпили суми за покриване на процесните задължения. За абонатен номер 2090, с титуляр УМБАЛ „А.ска“ ЕАД, втори хирургичен блок и моста между първа и втора хирургия от месец юни 2021 г. до месец юни 2022 г. вкл. са фактурирани 140 054,16 лева. Мораторната лихва върху главницата 142 818,94 лева за периода от датите на падеж на съответните фактури до 11.03.2024 г. е в размер на 33 678,24 лева.

Въз основа на обсъдените доказателства, съдът приема за доказано съществуването на договорно правоотношение между страните със съдържание задължение на „Топлофикация София“ ЕАД да доставя в топлоснабден обект топлинна енергия и задължение на ответника, в качеството му на потребител на топлинна енергия за стопански нужди да заплаща нейната цена.

Установи се, че за процесния имот има отдадената топлинна енергия от ищеца, която е достигнала до ответника. От приетата съдебно-техническа експертиза се доказва, че за спорния период начислената топлинна енергия е правилно отчетена от общия топломер, който е преминал техническа проверка за изправност и съответства на изискванията за този вид средство за търговско измерване. С оглед изложеното следва да се приеме за недоказано възражението на ответника, че е заплатил дължимите суми.

Въз основа на кредитираните заключения, съдът намира, че искът за главницата е основателен за сумата в размер на 140 054,16 лева, като за разликата до пълния предявен размер от 142 818,94 лева следва да се отхвърли.

2/ По иска с правно основание чл. 422 ГПК вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Основателен се явява и акцесорният иск по чл. 422 ГПК вр. чл. 86 ЗЗД. За този си извод съдът съобрази приложимите общи условия и конкретно чл. 40, ал. 1, съгласно който купувачите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в срок до 20 число на месеца, следващ месеца на доставката, след получаване на издадена от продавача данъчна фактура, т.е. задължението за заплащане на топлинна енергия е срочно задължение и ответникът дължи обезщетение за забава. При съобразяване приетия за основателен размер на главницата от 140 054,16 лева и по реда на чл. 162 ГПК съдът счита, че искът следва да се уважи за сумата в размер на 32 089,16 лева, като за разликата до пълния предявен размер 33 678,24 лева се отхвърли като неоснователен.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за погасяване по давност на вземане за законна лихва в размер на 200,57 лева за периода от м. 08.2020 г. до м. 03.2021 г., тъй като такова не е включено в заповедта за изпълнение и не е предмет на разглеждане в

настоящото производство.

По отношение на разноските: Двете страни претендират разноски. Съгласно указанията, дадени с Тълкувателно решение № 4/2013 г. от 18.06.2014 г., иският съд следва да съобрази и направените разноски в заповедното производство. От страна на ищеца са извършени разноски в заповедното производство в размер на 3 579,94 лева, от които 3 529,94 за държавна такса и 50 лева за юрисконсултско възнаграждение, както и разноски в исковото производство в общ размер на 4 629,94 лева, от които 3 529,94 лева за държавна такса, 800 лева за депозити за вещи лица и 300 лева за юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр чл. 25, ал. 1 НЗПП. Предвид уважената част от исковите на ищеца се дължат разноски в размер на 8 007,36 лева, общо за заповедното и за исковото производство. От страна на ответника са извършени разноски в размер на 300 лева за юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр чл. 25, ал. 1 НЗПП. С оглед отхвърлената част от исковите на ответника се дължат разноски в размер на 7,40 лева. При извършена от съда компенсация на ищеца следва да се присъдят разноски в общ размер на 7 999,96 лева.

Така мотивиран, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по исковите с правно основание чл. 422 ГПК, предявени от „Топлофикация София“ ЕАД, с ЕИК: 831609046, с адрес: гр. София, ул. „Ястребец“ 23Б, срещу УМБАЛ „А.ска“ ЕАД, с ЕИК: 831605795, с адрес: гр. София, ул. „Св. Георги Софийски“ № 1, че на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД УМБАЛ „А.ска“ ЕАД дължи на „Топлофикация София“ ЕАД сумата в размер на **140 054,16 лева /сто и четиридесет хиляди петдесет и четири лева и шестнадесет стотинки/**, представляваща доставена от ищеца топлинна енергия за периода от 01.06.2021 г. до 30.06.2022 г., ведно със законната лихва от 21.03.2024 г. до изплащане на вземаното, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер от 142 818,94 лева, като неоснователен, както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата в размер на **32 089,16 лева /тридесет и две хиляди осемдесет и девет лева и шестнадесет стотинки/**, представляваща дължима мораторна лихва за периода от 31.07.2021 г. до 11.03.2024 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер от 33 678,24 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, УМБАЛ „А.ска“ ЕАД, с ЕИК: 831605795, с адрес: гр. София, ул. „Св. Георги Софийски“ № 1, да заплати на **Топлофикация София“ ЕАД**, с ЕИК: 831609046, с адрес: гр. София, ул. „Ястребец“ 23Б, сумата **7 999,96 лева /седем хиляди деветстотин деветдесет и девет лева и деветдесет и шест стотинки/**, направени разноски по заповедното производство по ч.гр.д. № 16765/2024 г. на СРС, 177 състав и за исковото производство, изчислени по компенсация.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____